

Erna klapt met... Maria Beerten

" De mooie omgeving en de vriendschap van alle vrijwilligers en professionelen in de Watersnip houden mij vooral aan het werk. "

Bijna 40 jaar geleden ontstond het Groencomité en wat later BERO uit vrijwilligers. Er was nood aan professioneel personeel, vooral op administratief vlak. Maria Beerten zette, dankzij een DAC-project, haar eerste stappen als administratief bediende in de natuurbeweging.

Interesse voor de natuur:

"Aandacht voor de natuur werd mij bij thuis reeds meegegeven. Mijn ouders waren lid van BERO. Ons ma hoor ik nog steeds

protesteren over het al dan niet kappen van bomen. Haar uitspraken gaven mij een eerste aanzet om op te komen voor de natuur.

De eerste stappen van een hele loopbaan:

1983 – BERO ontving subsidies via een DAC-project

" Vanuit BERO werd me de vraag gesteld om voor hun administratief werk te verrichten. De jobinhoud was vooral het uittypen van teksten. In die tijd bestonden nog geen computers. De typemachine bij Raymond was elektrisch (voor die tijd al heel vooruitstrevend). Spijtig genoeg was deze machine heel luidruchtig. Joël Burny, die regelmatig bij mij op kantoor kwam werken, zag ik op een gegeven moment met zijn trui rond zijn hoofd gedraaid, omdat hij het 'lawaaï' niet meer aankon (lacht). Gelukkig kwam er al snel een typemachine met een geheugen van 17 karakters, zodat ik fouten makkelijk kon corrigeren. Ik had natuurlijk wel pech wanneer mijn fout vóór die 17 karakters stond, dan was het werken met 'tipp-ex'."

Tekenen en kleuren:

" Een van mijn hobby's was tekenen. Om de teksten van Willy aan te kleden, tekende ik planten, dieren en landschappen met inktpenssen. Hoeveel er dat geweest zijn weet ik niet, maar het waren er wel heel veel. Een groot aantal zijn nog ergens opgeborgen in De Watersnip. Ook bij diverse gelegenheden werden mijn tekeningen gebruikt, zoals voor de tentoonstelling rond "750 jaar Beringen" over de evolutie van het landschap in onze omgeving. Enkele tekeningen staan o.m. in de bundel '30 jaar werking'.

Ook plannen inkleuren was één van mijn taken. Er bestond nog geen kleurenkopiemachine, dus werden de plannen, voor elk bestuurslid, met de hand ingekleurd. Meestal ging het om het inkleuren van de aangekochte percelen. Ook voor Joël Burny heb ik plannen met de heideoppervlakte met kleurpotloden ingekleurd."

Van de ene locatie naar de andere:

" Mijn eerste werkplaats was bij Raymond Stulens thuis. Hij had een kamer ter beschikking gesteld voor BERO. Het was altijd heel gezellig bij de familie Stulens. Mia riep me altijd voor een tas koffie

en een gezellige babbel. Spijtig genoeg brandde de woning van Raymond en Mia af. Raymond en Mia trokken naar een noodwoning in Beringen. Ik mocht mee. Nadien stond mijn bureau in een lokaaltje bij Pater Steyns aan 't Kapelleke. Hij drukte in die tijd ook ons krantje, met een drukmachine op rollen. Bij de pater kon ik altijd wel rekenen op de goede zorg van Wieske en Robert.

Omdat er een personeelsuitbreiding op stapel stond, werd mijn volgende werklocatie een ruimte in de mijngebouwen. Willy Vanlook was toen al gestart met 'het plan Watersnip'.

Na 2 jaar kon mijn bureau verhuizen naar zijn huidige locatie, het Watersnipgebouw. Het bezoekerscentrum, toen nog een strandbadgebouw, was nog in volle opbouw, de burelen waren klaar. In de Watersnip heb ik ook kunnen meehelpen met het opbouwen van de permanente tentoonstelling."

Meer leren over de natuur:

"In 1984 volgde ik samen met enkele andere leden de cursus natuurgids. Mijn eindwerk heb ik samen met Paula Geerts uitgewerkt. Het handelde over de biotopen in vooral de duinen van Koersel. We werkten een diareeks uit. Paula en haar schoonbroer zorgden voor een bijpassende tekstopname bij de dia's, in die tijd wel heel vooruitstrevend.

Als gids vond ik mezelf niet assertief genoeg. Rondleidingen heb ik dan ook niet zoveel gegeven."

Als vrijwilliger mee op reis...

"BERO richtte in de jaren '80 busreizen in, vooral naar natuurgebieden in Zeeland. Meestal gebeurde dit 2 keer per jaar. Deze reizen waren altijd een plezierige bedoening. Al snel sloot ik me aan bij de redactie- en animatiewerkgroepen. De animatiewerkgroep werkte vooral rond de reizen. Robert Bernaerts, Jos Jaspers, Romain Vanzeir en Willy Vanlook deden de voorbereidingen op het terrein. Ik zorgde voor het boekje (Zeeland, Drenthe...). Niet alleen de reizen, maar ook de vergaderingen waren altijd een plezier om mee te maken."

De natuur in Koersel werd bedreigd. Acties en reacties:

"In de jaren '80 was het de bedoeling om de recreatie aan het Koersels Kapelleke op grote schaal uit te breiden (met o.m. campings en vakantiehuisjes), ten koste van de natuur. Om de natuur te beschermen heb ik actief meegeholpen met een grootschalige petitie. Wat me van die tijd nog bijblijft is de borden die de boeren in de weide plaatsten met het opschrift 'verboden voor BERO en leden'. Dankzij het doorzettingsvermogen en de gedrevenheid van alle vrijwilligers van toen kan ik nu genieten van de Koerselse bergen en bossen terwijl ik naar mijn werk fiets, wat wil je nu nog meer."

Een anekdote, geschreven door één van Maria's vroegere collega's:

Maria is heel gevoelig – of puriteins misschien. Toen in één van de rapporten stond dat een stier om veiligheidsredenen best zou gecastreerd worden, schreef Maria in het verslag dat een stier moest "gekadastraerd" worden. Of had het misschien te maken met het feit dat Maria heel veel opzoekingen had gedaan op het kadaster en dat het laatste werkwoord haar beter bekend was?

Erna Aerts